

at hvis dette Endringsforslag bliver vedtaget saaledes, som det nu er, er det ganske det Samme som, at disse Havne slet ikke ville blive byggede. Det er mig bekendt, at Frederiksborg Amtsråd har været Hensind for en om end meget ensidig Kritik, som gik ud paa, at det var usforsvarligt, at Hartkornet overhovedet indlod sig paa at paatage sig Byrder eller garantere Noget som helst til Anlæg af Vaadehavne. Jeg siger: Denne Kritik minder ikke om den mest humane Opfattelse, at det nemlig skulde være ganske umuligt, at Hartkornet skulde besatte sig med Interesser, der laa saa fjært fra Hartkornet som Fiskeriet. Altsaa, Kritik har der været, og jeg føler mig overbevist om, at hvis nu Spørgsmaalet kom for i Amtsraadet, og det forbreedes, at der skal ydes Garanti helt og fuldt for Kapitalens Tilbagebetaling i alle Tilfælde, selv om man tænkte sig, at hele Havneanlægget ved en Naturbegivenhed forsvandt, eller Havnen tilfandede i den Grad, at den blev ubrugelig, at altsaa Teknikerne, Ingenieurerne havde set feil paa hele Sagen, jeg siger, saa er jeg overbevist om, at Amtsraadet ikke vilde gaa ind derpaa, og jeg er meget i Tvivl, om det vilde være rigtigt, selv om man er gaaet saa vidt, som man er gaaet i Hensind til Kommunallovens Bestemmelser i at støtte almenyttige Foranstaltninger. Naar jeg derfor mindes den store Bevillie for Fiskeriets Fremme, som altid er bleven vist her i Salen, og naar jeg mindes, hvor ofte det er blevet udtalt her, at Anlægget af gode Vaadehavne, som kunde komme en større Fiskeribefolkning til Gode, var den naturlige Maade, hvorpaa man kunde støtte Fiskeriets Fremme, saa gjør jeg mig ogsaa Haab om, at denne Sag vil blive tagen under fornyet, velvillig Overveielse til 3die Behandling, saaledes at Endringsforslaget kan blive forandret i den Retning, at det kommer til at gaa ud paa; at Laanet bevilges under den Garanti, som er givet af Frederiksborg Amtsråd i Hensind til Indenrigsministeriets Skrivelse af 1877. En lille Bemærkning skal jeg endnu tillade mig at gjøre. Det forekommer mig dog ikke, at man kan sige, at fordi der til andre Havneanlæg, som maasse ogsaa findes opførte paa Finanslovsforslaget, kun bevilges Pengelaan under Kommunens Garanti, en saadan derfor ogsaa med Nødvendighed skulde fordres i dette Tilfælde, thi de fleste bestaaende Havneanlæg, som der er Tale om at yde Laan til, ere en Livsbetingelse for de paagjældende Kjøbstæder og Handelspladser, saa at det i Grunden er gennem den dervedværende Trafik og Søfart, at Byerne have deres Næring. Der er med andre Ord en inderlig Forbindelse mellem Havnekassen og Kømmerkassen, og derfor er det jo ogsaa meget naturligt, at der, naar der søges Laan til en Forbedring af saadanne bestaaende Havne, kan være Spørgsmaal om at erholde den vedkommende Kommunes Garanti, men her er der jo Tale om Anlægget af nye Havne, som ikke komme nogen

bestemt Kommune til Gode, men som skulle være Tilflugtssteder for Fiskeribefolkningen paa en større Kyststrækning, og der er saaledes ikke her nogen enkelt Kommune, hvortil man kan henvise. Nu er Frederiksborg Amt ganske vist en Kommune, men man maa dog indrømme, at denne Kommune ikke staar i den Grad i Forbindelse med Fiskeribefolkningen ude paa Kysten, som de vedkommende Kjøbstæder staar i Forbindelse med de Havne, hvor der findes en Søfart af større eller mindre Betydning, og hvorigjennem Byerne faae deres Næring. Den paagjældende Sognekommune har givet en Undergaranti af $\frac{1}{3}$, hvilket forekommer mig at være meget liberalt og Alt, hvad der med Billighed kan forlanges af denne Kommune. Jeg skal slutte med at sige, at jeg dels paa Grund af denne Sags Historie og dels paa Grund af den Maade, hvorpaa dette Spørgsmaal i Almindelighed er blevet behandlet i dette Thing, har den Forventning, at Finansudvalget ved sin Overveielse af dette Spørgsmaal inden 3die Behandling vil kunne ændre sin Opfattelse deraf paa en saadan Maade, at disse Vaadehavne kunne blive anlagte, og Sagen saaledes ikke blive slaaet ihjel, hvilket jeg paa ingen Maade antager kan have været Udvalgets Hensigt.

J. Sørensen: Det har gledet mig at høre den Bemærkning, som er udtalt af den ærede Ordfører og ogsaa af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds (Th. Nielsen) angaaende Postgangen i Landdistrikterne og den direkte Ombering til Adressaterne paa Landet, idet jeg har skjønnet, at hvis den Sum, der er forlangt paa Finanslovsforslaget, er for lille, der da muligvis kunde være Haab om at faae en større, naar det kunde paavises, hvor der var Trang til en Udvidelse. Efterat have hørt, at den høitærede Minister har bebrejdet et æret Medlem, at han ikke har nævnt, hvor Trangen var tilstede, skal jeg sige, at i det Postdistrikt, der hører til Standerborg, er der en meget stor Trang, og det har isjor givet sig tilkende ved, at Beboerne der have sendt en Adresse til Ministeriet for at faae denne Sag ordnet. Nu ser jeg nok, at af den Sum, som var bevilget isjor til det her omhandlede Diemed, var det ikke paatenkt at anvende Noget til at udvide Postfordelingen til dette Distrikt, og hvorvidt det Samme er Tilfældet med den Sum, som er forlangt iaar, veed jeg ikke; men under alle Omstændigheder vil jeg haabe, at hvis det ikke er Tilfældet, der da kan opnaas en Overenskomst mellem den ærede Minister og Finansudvalget om at faae Bevillingen forhøjet, saa at dette Distrikt kan komme med inden Finanslovens 3die Behandling. Det er saa naturligt, at Folk der søle sig en Smule tilfidsatte, da de omliggende Postdistrikter, f. Ex. Horsens mod Syd, Odder mod Ost og Aarhus mod Nord, allerede i længere Tid have havt den Forbedring